

Uyu

– AliKemal · 14 Mayıs 2016

Uyu, uyanma sabah sabah
Polisler kol geziyor sokakta
Derdini anlatana kadar dört gün geçiyor
Savcı bizim savcımız değil,
Yargıçlar da öyle;
Sakin ol, dalaşma kimseyle.
Haklıyken haksız oluverirsin ha!

Ücra, karanlık, sessiz,
Ve kayıp zindanlarda duyulur mu sanırsın,
Küfürler ve çığlıklar?
Tanırsın her çığlığın sahibini.
Bitişik koğuştaki sinan'dır belki,
Belki de koridorun sonundaki müebbed...
Az çok küfürlere de aşına olursun,
Aynı adam, aynı küfürleri sana da sarfettiğinden...
Aman ha, aman;
Yediğin dayaklar neyse de, kaldıramazsın o küfürleri,
Benden söylemesi...

Sen nereden biliyorsun,
Gördün mü, derseni;
Bu bacak nasıl total oldu,
Nasıl döküldü bu dişler?
Ya bu hiper tansiyon illeti?
Susun ha, aman!
Görmez misiniz susmuş dağlar taşlar,
Dünya uyumakta ayakta...
Sen de uyu, uyanma sabah sabah!...
Polisler kol geziyor sokakta...

Şiirdir yazdığımız her şey.
Bütün derdim, birkaç mısra,
Oradan uzandı yol zindana...
Birkaç namussuz mısra uğruna

Nasıl da uzadı maceram...
Bilmezsiniz nasıl aradığımı sizi,
Bilmezsiniz yitirdiğim hasreti.
Bir yüz size ait,
Tanımam görmem sanmayın,
Nasıl da severdim sizi...

Uyandım çabucak,
Daha ikinci falakada...
Aman duyurma kimseye,
Rezil rüsva olurum ha;
Bilmesinler ki, bu adam korkak.
Bu adam pes etti çabucak.

Adımız çıktı da kahramana,
Sen geldin yanıma adam sayarak.
Sen yeni hayatımın sevdası,
Sen, elma yarısı.
Bir kez daha yazmaz kader ikimizi,
Uyumazsam, uyuyup da susmazsam,
Kaptırırsam yakayı...

Sus, ses çıkarma,
Uyu, sabah sabah kalkma,
Polisler henüz kol geziyor sokakta...

Kemal Yavuz Paracıođlu (Alikemal)